

1. Bamidbar 17:27-28

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: פל הקרב הקרב אל משכן ד' ימות האם תמנו לגוע:

2. Bamidbar 18:1-32

א-ז: ויאמר ד' אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתה תשארו את עון המקדש ואתה ובניך אתה תשארו את עון פהנתכם: וגם את אחיך משה לוי שפט אביה הקרב אתה וילוו עליך וישרתוה ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת: ושםרו משמרתה ומשמרת כל האהל אף אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: ונלוו עליך ושםרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ושםרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים לד' לעבד את עבדת אהל מועד: ואתה ובניך אתה תשארו את פהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתם את פהנתכם והזר הקרב יומת: ס

ח-כ: וידבר ד' אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתי למשחה ולבניך לחק עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתי ולבניך ולבנותיה אתה לחק עולם כל טהור בביתה יאכל אתו: פל חלב וצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו לד' לך נתתי: בפורי כל אשר בארצם אשר יביאו לד' לך יהנה פל טהור בביתה יאכלנו: פל חרם בישראל לך יהיה: פל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו לד' באדם ובבהמה יהיה לך אף פלה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: ופדויו מכן חודש תפדה בערב פסח חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: אף בכור שור או בכור פשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח לד': ובשרם יהנה לך פחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: פל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל לד' נתתי לך ולבניך ולבנותיה אתה לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני ד' לך ולזרעה אתה: ויאמר ד' אל אהרן בארצם לא תנחל ונחל לא יהיה לך בתוכם אני חלקה ונתתה בתוך בני ישראל: ס

כא-לב: ולבני לוי הנה נתתי פל מעשר בישראל לנחלה חלה עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חסות עולם לדורתכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: פי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לד' תרומה נתתי ללויים לנחלה על פן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: פ וידבר ד' אל משה לאמר: ואל הלויים תדבר ואמרם אליהם פי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם ותרמתם ממנו תרומת ד' מעשר מן המעשר: ונחשב לכם תרומתכם פדגון מן הגרן וכמלאה מן היקב: פן תרימו גם אתם תרומת ד' מפל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת ד' לאהרן הכהן: מפל מתנתיכם תרימו את פל תרומת ד' מפל חלב את מקדשו ממנו: ואמרתי אליהם בהרימכם את חלב ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם פי שכן הוא לכם חלה עבדתכם באהל מועד: ולא תשארו עליו חטא בהרימכם את חלב ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו: פ

3. Rashi to Bamidbar 18:8

משל למלך שנתן שדה לאוהבו ולא כתב ולא חתם ולא העלה בערכאין, בא אחד וערער על השדה, א"ל המלך "כל מי שירצה יבא ויערער לנגדך, הריני כותב וחותם לך ומעלה בערכאין." אף כאן לפי שבא קרח וערער כנגד אהרן על הכהונה, בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה בברית מלח עולם, ולכן נסמכה פרשה זו לכאן:

This may be compared to a king who gave a field to his close friend, without writing or signing or processing it in the courts. Someone came and challenged [the friend] regarding the field. The king told him, "If anyone wants to challenge you, I will write and sign for you, and process it in the courts." So, too, here, because Korach came and challenged Aharon regarding the kehunah, the text came and gave him 24 gifts of kohanim with a salt covenant forever. This is why this portion is brought here.

Respect for the Kohanim

4. Rabbeinu Bechayye, Kad haKemach, Rashut 8

הכהן מעולה ומקודש יותר מן הלוי והלוי יותר מישראל, וכן חייבה תורה במתנות לתת תרומה שהיא אחד מחמשים ונקראת "קדש" לכהן שקראו הכתוב קדש שנא' (ד"ה א כג) "ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים", ולתת ללוי מעשר ראשון, ונתחייב הלוי לתת לכהן מעשר מן המעשר, אם כן כשם שישראל משועבד ללוי כן הלוי משועבד לכהן...

The Kohen is more elevated and sanctified than the Levi, and the Levi is more than the Yisrael. So, too, the Torah obligated *terumah*, 1/50, which is called "holy", for the Kohen who is called "holy" in the text, as in, "And He separated Aharon to sanctify him, holy of holies." (Divrei haYamim I 23) And to give the Levi the first tithe. And the Levi is obligated to give the Kohen a tenth from the tenth. So just as the Yisrael is bound to the Levi, so the Levi is bound to the Kohen...

5. Daniel 4:24

לְהוֹן מַלְכָא מְלִכֵי יִשְׂרָאֵל וְחַטָּאָהּ בְּצַדִּיקָהּ פְּרִיק וְעִנְיָתָהּ בְּמַסּוֹן עֲנִינוּ, הוּא תְהִיב אֲרֻכָּהּ לְשָׁלוֹתָהּ:

Therefore, King, may my counsel find favour before you, and redeem your sin with tzedakah, and your guilt by showing favour to the needy, and thus your tranquility will endure.

6. Abarbanel, Maayanei haYeshuah, Maayan 6, Tamar 4 (pg. 317)

אם היתה הגזרה עבור גאותו הנה אם יכנע לעבוד השפלים ממנו והם העניים תסור זאת הגזירה

Were the decree for his arrogance, then if he would serve lowlier people, the needy, then the decree would vanish.

Respect for Gd

7. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Horeb 304

You should not use that portion for personal purposes but dedicate it to Gd, declaring thereby that Gd is Lord of the earth and that only through Him have you any right to the earth and to the fruit it yields.

8. Sefer haChinuch, Mitzvah 396

ולמען ידעו ויתבוננו כי כל חלקם בטובה וחלק אחיהם היא סבת העבודה לד', נצטוו לתת מכל אשר יטלו מבני ישראל חלק העשירי למשרתים הגדולים, ובכך יתנו אל לבם כי יש גבוהים עליהם וגבוה מעל לכולם הוא שומר הכל יתעלה.

So that they will know and contemplate that their entire portion of the bounty, and the portion of their brethren, is cause to serve Gd, they were commanded to give from all that they take from Israel one-tenth for the great servants. Thus they will put into their hearts that there are higher-ups above them, and that higher than all of them is the exalted Guardian of all.

Giving is the Goal

9. Sefer haChinuch, Mitzvah 396

גם כי יש בזה זכות וכבוד ומעלה ללוים לבלתי יגרע שמם ממצות מעשר בחלקם בתבואות, ואל יאמרו בניהם לבניהם זכותם בתבואה ואנחנו במצוה, ועכשיו יהיה המענה, יש תורה ויש קמה.

Also, there is merit and honour and stature in this for the Leviyim, lest their name be eliminated from the mitzvah of tithing when they receive their portion of produce. And lest their children [of the Yisraelim] say to the children [of the Leviyim], 'You receive the produce, we receive the mitzvah,' there will now be a response: We have Torah, and we have flour [to give].

10. Talmud, Bava Batra 8a

רבה רמא צדקה איתמי דבי בר מריון א"ל אביי והתני רב שמואל בר יהודה אין פוסקין צדקה על היתומים אפילו לפדיון שבויים א"ל אנא לאחשובינהו קא עבידנא

Rabbah required the orphans of the house of Bar Marion to give tzedakah. Abbaye asked: Didn't Rav Shemuel bar Yehudah teach that one may not decree tzedakah upon orphans, even to redeem captives? Rabbah replied: I am doing it to increase their communal standing.

11. Tamara Brown, *Raising Brooklyn: Nannies, Childcare and Caribbeans Creating Community*, Chapter Four

This chapter builds on previous chapters to suggest how childcare providers used food to create community among each other. Their West Indian food culture was a prominent part of their daily lives and bonded them as Caribbean women. Below, I explore how providers made food preparation a measure of mothering ability against which their employers were judged and found wanting, as well as a means of asserting control within the employer's household.

12. Bamidbar 16:3

וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה כָּלָם קֹדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם ד' וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קֹהֵל ד':